

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Rugăciune la icoana Maicii Domnului „Grabnic Ascultătoare”

Stăpână Preabinecuvântată, pururea Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut mai presus de cuvânt pe Dumnezeu-Cuvântul spre mântuirea noastră și darul Lui mai presus decât toți din belșug l-ai primit, ceea ce ești o mare de daruri dumnezeiești și râu de minuni pururea curgător, revărsând bunătatea ta tuturor celor ce cu credință aleargă la tine! Căzând la icoana ta cea de minuni făcătoare, ne rugăm ție, întru tot înduratei Maici a Stăpânului Celui iubitor de oameni: revarsă asupra noastră, Stăpână, prea bogate milele tale și cererile noastre cele aduse ție, celei Grabnic Ascultătoare, grăbește a le împlini, întocmindu-le fiecăruia spre folos, spre mângâiere și mântuire. Cercetează-ne, preabună, pe noi robii tăi, cu darul tău, și dă celor neputincioși tămăduire și sănătate desăvârșită, liniște celor înviforați, celor robiți slobozire, și mângâie pe toți cei ce pătesc în felurite chipuri. Izbăvește, Atotmilostivă Stăpână, toate orașele, satele și țara aceasta, de cutremur, de vătămare, de potop, de foc, de sabie și de alte pedepse vremelnice și veșnice, și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți, întorcând mânia lui Dumnezeu prin mijlocirea ta cea de Maică. Și slobozește pe robii tăi (numele) și mă slobozește pe mine robul tău (numele) de toată boala sufletească, de năvălirea patimilor și de căderea în păcat, ca fără împiedicare întru dreapta credință trăind veacul acesta, să ne învrednicim și în cel viitor de bunătățile cele veșnice, cu harul și cu iubirea de oameni ale Fiului și Dumnezeului Tău, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, dimpreună cu Cel fără de început al Său Părinte și cu Prea Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Miercuri 10 AUGUST:

ACATISTUL SFÂNTULUI PATRIARH NIFON - ora 6.30 PM

Vineri 12 AUGUST:

SFÂNTUL MASLU - ora 6.30 PM

Sâmbătă 13 AUGUST:

UTRENIE, SFÂNTA LITURGHIE ȘI PARASTAS - ora 8.30 AM

VECERNIE - ora 6.30 PM

Duminică 14 AUGUST:

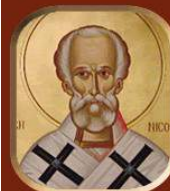
UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

VECERNIE ȘI PROHODUL MAICII DOMNULUI - ora 6.30 PM

Luni 15 AUGUST: ADORMIREA MAICII DOMNULUI

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A SAPTEA DUPA RUSALII

In vremea aceea, pe când trecea Iisus, doi orbi se țineau după El, strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David! Iar după ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră fie vouă! Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe. Dar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela. Și, plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon. Și, fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau, zicând: Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor. (MATEI 9, 27 - 35)

Drepturile si indatoririle sotilor

Soțul trebuie să cugete cum să sădească în casă cucernicia prin fapte și prin cuvinte; și soția să vegheze asupra casei, însă pe lângă asta trebuie să aibă și o altă grijă, mai de seamă, și anume ca toată familia să se ostenească pentru împărția cerurilor. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

În vremea de acum Dumnezeu nu îi căsătorește nemijlocit pe soți, ci rostește prin slujitorii Săi cuvintele de binecuvântare care împărtășesc unirii lor caracterul de Taină, după chipul unirii dintre Hristos și Biserica - iar prin această sfințire și îndatoririle lor reciproce devin îndatoriri sacre, așa încât încălcarea lor de către una din părți nu îi dă celeilalte dreptul de a le încălca la rândul său. De aceea, fie că soțul își îndeplinește îndatoririle, fie că nu și le îndeplinește, soția trebuie să și le îndeplinească pe ale sale, aducându-și aminte că răspuns va avea de dat nu înaintea soțului, ci înaintea Domnului.

Ea și-a schimbat numele, luând numele soțului, și prin aceasta a recunoscut slava lui drept slavă a sa. Această folosire de slava altuia nu o scutește însă de activitate. Ea însăși trebuie să slujească drept slavă, drept cunună a soțului său.

În ce trebuie să constea activitatea ei? Prin înțelepciunea sa, prin tandrețea sa, prin priceperea gospodărească, prin grija de copii, ea trebuie să facă din casă un templu al ordinii, păcii, fericirii, unde soțul, după îndeletnicirile sale din afara casei să poată afla tihnă și bucurie, unde să găsească atâta bine, încât nici să nu-i treacă prin cap să caute altundeva odihnă de ostenelile sale și refacere a puterilor sufletești ostenite, unde să găsească sfat bun, care să-l însoțească și în munca lui și, fără ca el să bage de seamă, să-i modereze patimile și pornirile, să-l orienteze spre bine și spre sfințenie.

Mai mult decât atât: slujind fericirii vremelnice a soțului, soția trebuie să slujească și mântuirii lui veșnice, și doar atunci îi va fi de ajutor cu adevărat.

Dar cum își poate ea îndeplini această menire? Situația ei o ajută și în acest caz, și ea poate realiza în tăcere schimbarea mântuitoare ce nu ar putea fi realizată prin nici un fel de îndemnuri. Să presupunem că soțul ei șovăie între credință și necredință, sau privește cu nepăsare lucrarea mântuirii sale pentru că este absorbit de preocupările vieții sociale, sau este furat de sminteli și de îndoială - și iată că alături vede un om care trăiește în duhul credinței. Soția triumfă: ea săvârșește mântuirea soțului său. Astfel, ea nu propovăduiește despre Mântuitorul, ci îl întrupează în viața sa; nu-l învață pe soțul său adevărurile Evangheliei, ci prin faptele sale, prin cuvintele sale, prin toată rânduiala vieții sale înrădăcinează în el adevărurile acestea. Fără să explice teoretic adevărurile acestea, ea îl face pe soțul ei să le simtă. Această lucrare a femeii nu este inventată de noi. Apostolul Petru o poruncește limpede, punând îndeplinirea ei în strânsă legătură cu dependența femeii de bărbat: femeilor, supuneți-vă bărbaților voștri. Dar pentru ce? Pentru ca acei bărbați care nu se

pleacă cuvântului să fie câștigați, fără propovăduire, prin purtarea femeilor lor, văzând de aproape viața voastră curată și temătoare de Dumnezeu (I Pt. 3,1-2).

Iată unde se află adevărata măreție a femeii, cu toată subordonarea ei aparentă! Soțul trebuie să fie orb sau din cale-afară de împietrit ca să nu fie impresionat de privescerea cucerniciei adevărate și vii care se manifestă în viața soției lui și ale cărei roade sunt pentru el atât de plăcute, încât se întreabă fără să vrea cine a câștigat mai mult: el, pentru viața de acum, sau ea, pentru viața viitoare? Și ce fericire este pentru soție când citește în inima soțului său aceste cuvinte dumnezeiești: nu este bine să fie omul singur (Fac. 2,18), și ce amar este pentru ea - dacă este în stare să înțeleagă aceasta - când citește în inima soțului cu totul alte cuvinte: „Bine este să fie omul singur!” (Protoiereul Dimitrie Smirnov)

A iubi este treaba soților, iar a se pleca este treaba femeilor. Așadar, dacă fiecare își va îndeplini datoria, legătura dintre ei va fi tare. Văzându-se iubită, soția este plină de bunăvoință, iar soțul, fiind ascultat, este blând. Dacă soția se supune, nu te mândri, soțule, iar tu, soție, nu te îngâmfa dacă te iubește soțul. Soțule! Dumnezeu ți-a supus-o pe soție pentru ca ea să fie mai iubită, iar soțului i-a insuflat să te iubească, soție, ca să-ți fie mai bine să te supui. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Pentru fiecare soție, principala îndatorire este chivernisirea casei sale. Ea trebuie să fie mărinimoasă și bună la inimă. Femeia a cărei inimă nu este mișcată la vederea amărăciunii, care nu năzuiește să ajute când îi stă în putere aceasta, este lipsită de către una dintre principalele calități feminine care alcătuiesc temelia firii femeiești. Femeia adevărată împarte cu soțul povara grijilor lui. Orice s-ar întâmpla cu soțul de-a lungul zilei, atunci când intră în casă trebuie să intre într-o atmosferă de dragoste.

Alți prieteni îl pot trăda, însă devotamentul soției trebuie să rămână neschimbat. Când se lasă bezna și pe soț îl împresoară restrițele, ochii devotați ai soției îl privesc ca niște stele ale speranței, care luminează în întuneric. Când soțul este frânt, zâmbetul ei îl ajută să-și recapete forțele, așa cum raza de soare face să se îndrepte floarea care și-a plecat capul. (Sfânta Muceniță Alexandra, împărăteasa Rusiei)

Când amândoi soții se raportează creștinește la îndatoririle lor conjugale, aceasta ajută la întărirea respectului reciproc și dragostei autentice dintre ei. (Episcopul Alexandru Mileant)

Dacă fiecare din soți se va strădui să-și îndeplinească îndatoririle, amândoi vor dobândi în scurtă vreme câștig. Dacă, de pildă, soția este gata să-și rabde soțul și când e certăreț, iar soțul nu-și va întărâta soția atunci când e mândrie, între ei se va înstăpâni pacea desăvârșită, și viața lor va fi asemenea unui liman neînviforat. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

